

Въ слѣдствие на това, турск. правителство уловило попъ Кржета, който впрочемъ, вижда се за да се отжрве, общалъ се: че ще предаде безъ друго (като Іуда) Василя Левски, главния двигателъ и устроителъ на Комитетитѣ. Валіята въ Софія заповѣдалъ незабавно да пуснатъ попъ Кржета. Заповѣдано, и точно извршено. На 24 декемврія 1872. год. Василь Левски, като чюлъ за това благоволеніе на турск. правителство къмъ попъ Кржета, взелъ голѣмо сжмненіе вржхъ него, и поискалъ да се срѣщни съ него за да му иска тефтеритѣ, копіитѣ на писмата, и крупнитѣ пари, повѣрени въ неговитѣ ржцѣ. Попъ Кржето приелъ предложеніето на Василя Левски и му се отговорилъ че е готовъ всичко да му придаде. А за мѣсто на личното ѳмъ срѣщанье и споразумѣніе, попъ Кржето явилъ писменно на Левски: че само въ Какрина на ханъ-тъ може да доди при него за да му всичко придаде, и даже му назначилъ и день-тъ 26 декемврія вечерьта, т. е. на вторія день на Рождество Христово. Левски дѣйствително и тржгналъ отъ Ловечъ на 26 декемврія заедно съ другаря си Никола Бакжрджіята съ намѣреніе да доджтъ тукъ въ Тжрново, но вечерьта да пренощуватъ въ Какрина, — село 3 часа далечъ отъ Ловечъ въ ханъ-тъ на Димитра Цонева. —

Като пристигнали вѣчерь-та на 26 декемвр, Василь Левски и другаря му Николчу поотпочинали си; тѣ вѣчеряли заедно съ ханджіята Христа Цонева, поразговорили се и като почакали до срѣдъ нощъ и Попъ Кржето не се явилъ никакъ: отбили си слѣдователно надѣждатъ че той ще доде, и си лѣгнали да спятъ. Слѣдъ нѣколко врѣме обаче Николчу Бакжрджіята, въ слѣдствие на единъ лошъ сжнь, поискалъ да тржгнатъ и да си вжрватъ; но ханджіята Цоневъ му се отговорилъ че е ещѣ рано, а особено защото щѣлъ да ги придружи и да имъ покажи пжтя, но той не го познавалъ повече отъ разстояние на 2 часа. Слѣдъ два часа, Христу Цоневъ имъ казалъ че ще отиде у тѣхъ си въ селото (хана е былъ на края на селото) у дома си, за да се обади, че ще отсжтствова отъ хана на утрѣ.